

LAKIALOITE 14/2008 vp

Laki tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnalle

Suomen puuhuollon turvaamiseksi tarvitaan niitä toimia, jotka positiivisesti kannustavat metsänomistajia puunmyyntiin. Tällöin selkein keino on alentaa puun myyntikynnystä alentamalla merkittävästi puun myyntiveroa. Metsän ja erityisesti tukkipuun kasvatus on sukupolvien yli tapahtuvaa toimintaa. Saavuttaakseen päätehakkuuvaiheen metsä sijaintipaikastaan riippuen tarvitsee hoitotoimin tehostettunakin 70—100 vuotta, jopa enemmänkin. Nykyinen myyntiin tuleva tukkipuu on kasvanut pääosin pinta-alaverotuksen aikana, jolloin metsä on jo vuosikymmenten aikana tullut täydellisesti verotetuksi tuloverotuksessa keskimääräiseen metsän tuottoon perustuen. Nyt myyntiin tulevaan puuhun kohdistuu kuitenkin täysi myyntiverotus, mikä on samaan vero-objektiin selkeästi kohdistuva kaksinkertainen tulovero jo aiemmin verotetusta kohteesta. Erityisesti, jos metsä on ollut pinta-alaverotusjärjestelmän piirissä vuoden 2005 loppuun saakka, on verotuksen kaksinkertaisuus lähes täydellinen tukkipuun osalta. Vain kahden verovuoden (2006 ja 2007) puun kasvu 70—100 vuoden ajalta jäisi yksinkertaisen ja normaalin verotuksen piiriin. Jos metsä on ollut 13 vuoden siirtymäkauden ajan myyntiverotuksen piirissä, on kaksinkertaisen verotuksen osuus tukkipuusta 15 vuotta vähemmän 70—100:sta vuodesta. Joka tapauksessa kaksinkertainen tuloverotus samasta vero-objektista on normaalien tai varsinkin alhaisten puun hintojen aikana voimakas jarruttava tekijä puukaupoissa. Tämä on hyvin kielteinen tosiasia tilanteessa, jossa tulisi voimakkaasti lisätä kotimaisen puun

myyntiä puuta jalostavan teollisuuden ja tuotannon tarpeisiin.

Puun myyntiveron alentaminen olisi yksinkertainen, tasapuolinen ja selkeä keino puuhuollon turvaamiseksi välittömästi. Myyntiveron merkittävä alennus lisäisi heti puun myyntiä. Nyt esitetty veronhuojennus ensiharvennuspuulle on oikeansuuntainen toimi, mutta se ei todellisuudessa ole riittävä. Suomen sahateollisuus ja mekaaninen puuta jalostava teollisuus tarvitsevat tukkipuuta, ensiharvennuspuu on parhaimmillaankin vain marginaalisessa osassa. Kemiallisesti puuta jalostavalle teollisuudelle ja energiankäytössä ensiharvennuspuulla on merkitystä, mutta tosiasiallisesti parhaimman ja merkittävimmän raaka-aineensa paperiteollisuus saa tukkipuiden pinta-aineksesta. Saha- ja mekaaninen puuteollisuus toimittavat tämän pääosin hakkeena kemialliselle puuta jalostavalle teollisuudelle. Tämä on korkeiden laatutekijöiden (pitkäkuituisuus) ja suuren määrän vuoksi erityisen merkittävä raaka-aine paperiteollisuudelle, jossa suomalaisen tuotteen on nimenomaan laatutekijöidensä avulla turvattava kilpailukyky vientimarkkinoilla.

Puun myyntiveroon kohdistuva alennus on välttämätöntä kohdistaa nimenomaan tukkipuulle, jos tavoitellaan puuhuollon turvaamiseksi suuria puumääriä ja juuri sellaista puuta, mikä vastaisi parhaiten kaikkiin puuta jalostavan teollisuuden ja toiminnan tarpeisiin. Jos puun myyntiveron alennus kohdistetaan kaikkiin puunmyynteihin, välttyään samalla myös ongelmia tuottavalta ensiharvennuspuun määrittelyltä.

Tukkipuuta saadaan suurimmat määrät erityisesti ns. päätehakkuista, joiden jälkeen tapahtuu metsän uudistus. Tukkipuuhun ulottuva veronalennus edistäisi mitä tehokkaimmin uuden metsän aikaansaamista ja loisi pohjan metsäteollisuuden kestäväälle puuhuollolle vastaisuudessa-kin Suomessa.

Kun todella tarvittavat suuret puumäärät saadaan tukkipuusta, on välttämätöntä saada nimenomaan tukkipuu puun myyntiveron alennuksen piiriin. Ensiharvennuspuiden veronhuojennus on kuitenkin perusteltua metsänhoidollisista ja metsänomistajien omatoimiseen puunhankintaan (esim. hankintahakkuut) kannustavista syistä. Samalla edistetään myös puuhun perustuvan bioenergian saantia. Tukkipuuhun kohdistuva verohelpotus toimii näissä tarkoituksissa vielä paljon voimakkaammin. Harvennushakkuilla ensiharvennuksen jälkeen edistetään kaikkein voimakkaammin metsän kasvua ja puuston elinvoimaisuutta toimia myös tehokkaana hiilinieluna ilmastokysymyksen kannalta. Näissä harvennushakkuissa saadaan sekä tukkipuuta että kuitupuuta runsaasti ensiharvennuksia enemmän teollisuuden eri tarpeisiin. Päätehakkuut, jotka luovat uuden pohjan metsän kasvuille, tuottavat eniten parasta tukkipuuta ja lisäksi kuitu- ja energiapuuta. Lisäksi, jos kaatojen energiankäyttöä halutaan, antavat tukkipuuta tuottavat päätehakkuut valtavat bioenergian saannin mahdollisuudet edellä esitetyn lisäksi.

Edellä olevan perusteella on täten kaikilta osin selvää, että puun myyntiveron alennus tulee kohdistaa kaikkiin puutavaraeriin ja -laatuihin maamme puuhuollon turvaamiseksi. Tämä olisi osaltaan eliminoimassa kaksinkertaisen verotuksen ongelmaa samasta verokohteesta ja edistäisi ja kannustaisi parhaimmalla tavalla kiinnostusta metsien hoitoon, uudistamiseen ja kasvatukseen. Suomen yksityismetsien hakkuumäärä vuonna 2007 oli 47,9 miljoonaa kiintokuutiometriä. Riittävän puuhuollon turvaamiseksi tarvitaan lisähakkuita 15 miljoonaa kiintokuutiometriä. Tämä on lähes kokonaan mahdollista yksityismetsistäkin, jolloin kauppatilanteeseen kohdistuva puun myyntiveron alennus olisi paras keino välittömästi turvata maan

puuhuolto ilman yhdenkään tehtaan tai sahan sulkemista raaka-ainepulan vuoksi.

Veronalennus puun myynnissä olisi paras ratkaisu myös puun ostajien ja tarvitsijoiden kannalta, koska se ei lisäisi raaka-ainekustannuksia vaan olisi niitä selvästi alentamassa ja parantamassa täten kilpailukykyä ja menestymistä vientimarkkinoilla. Tällä olisi erittäin suuri merkitys raaka-aineen saannin riittävyyden ohella.

Metsähakkuiden lisäys 15 miljoonalla kuutiometrillä toisi kansantaloudelle lisätuloja arviolta 250 miljoonaa euroa kone- ja kuljetusyritysten kautta. Jos lisää hakattavasta 15 miljoonasta kuutiometrillä kaksi kolmasosaa eli 10 miljoonaa kuutiometriä tulee päätehakkuista, jotka edellyttävät metsän uudistusta, tämä 50 000 hehtaarin lisä uudistus toisi lisää kansantuloa 50 miljoonaa euroa vuodessa, jos uudistuskustannusten panos on 1 000 euroa hehtaarilta.

Täten välittömät 15 miljoonan kuutiometrin metsähakkuut tuottavat kansantalouteemme ilman puun myyntituloja varovastikin arvioiden 300 miljoonan euron lisätulon metsätalouden ja kuljetuksen (keskimäärin 100 km:n etäisyydellä) osalta. Tästä valtion verotulojen osuus on varovastikin arvioiden vähennysten jälkeen 50 miljoonaa euroa. Nykyisellään puun myynnin 28 %:n verokannalla 15 miljoonan kuutiometrin lisähakkuun tuotto olisi laskennallisesti suhteutettuna metsäveron tuottoon myydyltä kuutiometriltä vuonna 2007 8,81 euroa. 15 miljoonan kuutiometrin lisähakkuilla se tekee 132,15 miljoonaa euroa. Yhdessä metsätöiden ja kuljetuksen 50 miljoonan euron verotuoton kanssa tämä merkitsisi 182,15 miljoonan euron verotuottoa. Tätä rahasummaa vastaavalla prosenttiosuudella olisi vähennettävä välittömästi puun myynnin veroprosenttia, jotta tulokseen päästäisiin. Metsäverotulo vuodelta 2007 on noin 400 miljoonaa euroa. Tästä summasta vähennetään metsän lisämyynnin tuoma verotuotto 132,15 miljoonaa euroa ja koneurakoitsijoiden kuljetusten ja metsän uudistamisen verotuotot 50 miljoonaa euroa eli yhteensä 182,15 miljoonaa euroa. Tulokseksi alennetulla metsäverolla koottavaksi summaksi muodostuu 217,85 miljoonaa euroa, jotta valtion verotulot metsätaloudesta eivät

vähene. Täten on mahdollista vähentää puun myynnin metsäveroa 12 %:lla valtion saadessa samat verotulot ja puuhuollon ollessa turvattu ilman yhdenkään sahan tai tehtaan sulkemista. Uudeksi puun myyntitulon veroprosentiksi keskimäärin määräytyy tällöin 16 % siten, että siirtymäkauden pinta-alaverotuksessa olleille veroprosentti on 12 % ja muille 20 %. Näitäkin on pidettävä korkeina, koska pääosin on vielä pitkään kyse jo pinta-alaverotusjärjestelmän aikana kasvaneesta puusta.

Puun myyntiveron laskemisen välittömänä seurauksena on kaiken talouselämän elpyminen

koko maassa, työttömyyden aleneminen ja työllisyyden paraneminen, investoinnit ja viestimarkkinoiden säilyminen. Kaiken tämän seurauksena yhteiskunta ja elinkeinoelämä välttävät turvautun puuhuollon olemassa olevien uhkakuvien kielteiset tai suorastaan tuhoavat vaikutukset. Kokonaisuudessaan verotulot kasvavat ilman kehenkään kohdistuvia verojen korotuksia.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annettuun tuloverolakiin (1535/1992) uusi 43 a § seuraavasti:

43 a §

Puun myyntitulo

Verovelvollisilla, jotka ovat valinneet vuodelta 1993 toimitetussa verotuksessa metsätalouden veromuodoksi maatilatalouden tuloverolain mukaan laskettavan metsätalouden puhtaan tulon veronmäärityspäätöksen, on oikeus saada kaksinkertaisen, samaan verokohteeseen kohdistuvan tuloveron välttämiseksi veronhuojennusta

puun myyntitulojen mukaisesta verotuksesta siten, että myyntiverotus on 12 %. Jos myyntiin tuleva puu on peräisin metsän myyntitulojen verotukseen vuonna 2005 kuuluneesta metsästä, ovat vähennykset myyntituloverotuksesta tukkipuun osalta 20 %.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä maaliskuuta 2008.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 2008

Lauri Oinonen /kesk